

[Lissa Mathiasen]

varer typisk optræder i serier, så der bliver tale om serieskader, og det vil sige, at vi ale- ne i den sammenhæng har behov for en stør- re ansvarsdekning end for så vidt angår stort set alle andre produkter, lige så vel som man for medicinalvarerne må sige, at de også på en lang række andre områder adskiller sig meget klart fra andre produkter. Vi har ikke sagt, at man bør overveje en speciel lovgiv- ning, men måske særskilte regler, som tilgo- deser de problemer, som vi ser i den sam- menhæng.

Det andet var spørgsmålet: hvorfor et sær- ligt råd? Jeg har jo meget klart, tror jeg, alle- rede tilkendegivet, hvorfor vi ikke mener – og her er vi jo også enige med arbejdsgrup- pens betænkning – at forbrugerombudsman- den kan bruges i denne sammenhæng. Men jeg vil da sige til fru Aase Olesen, at godt nok mener vi, at rådets afgørelser bør være administrativt endelige, men det udelukker jo ikke, at domstolene i sidste instans har mu- lighed for at komme ind.

Så er der forslaget vedrørende produktan- svar. Jeg har allerede berørt det i indlednin- gen, og lad mig straks sige, at jeg er tilfreds med de positive intentioner, der var i justits- ministerens indlæg og, – måske lidt svært at finde – vel hos nogle få af ordførerne. Men jeg må indrømme, at jeg undrede mig lidt over justitsministerens afvisning af at gen- nemføre en sådan lovgivning med den be- grundelse, at der nu i EF-regie var ved at ske nogle ting. Mig bekendt er der på nuværende tidspunkt kun én eneste ting, man er enig om, og det er, at der skal være objektivt an- svar. Alt andet er der ikke på nogen måde hverken blevet enighed om eller truffet aftale om, men som også andre har tilkendegivet her, kan det være, fordi vi ikke er godt nok orienteret.

Derfor håber jeg, at justitsministeren vil give os en væsentlig bedre forklaring på, hvad der er grunden til, at justitsministeren pludselig i dag har den optimisme, som jeg i hvert fald ikke har konstateret på tidligere møder, endda indtil for få dage siden. Vi er stadig væk af den formening, at vi ikke kan vente på, at EF bliver færdig måske om 4, 5, 6, 10 år. Nu har det foreløbig taget 10 år, og vi har ikke nået mere end et enkelt punkt, og jeg kan endda forstå, at der åbenbart blandt nogle af ordførerne fra regeringspartierne stadig ikke er enighed om det ene punkt, alt-

så det objektive ansvar, og der er jo langt mere end det objektive ansvar at tage stilling til.

Vi kan ikke vente på, at EF bliver færdig, så lad os da selv køre ambulancen, således at vi ikke skal vente år på, at den skal snegle sig af sted fra Rom eller fra Bruxelles, og lad os i fællesskab fastsætte nogle regler. Vi må og skal ikke på et så vitalt område som dette bøje af for for mig at se umenneskelige argu- menter under hensyn til EFs hellige konkur- renceførvridningssyndrom. Medmenneskelig- hed og sikkerhed for den enkelte må tælle mere end den megen tale om det fri konkur- rence-begreb i tide og utide i EF-sammen- hænge og vel også i andre sammenhænge.

Under alle omstændigheder har jeg ikke fantasi til at forestille mig en regering, der vil gå ind for et maksimumsdirektiv og bagefter vil sige til befolkningen: desværre, erhvervsli- vet og den hellige konkurrence i EF forhin- drede os i at komme forbrugerne til hjælp. Derfor er der intet til hinder for, at vi nu selv går forrest. Skulle det så vise sig, at man i EF i et minimumsdirektiv går videre i for- brugerbeskyttende retning, end vi i en dansk lovgivning er gået, så kan jeg i hvert fald med det samme her fra talerstolen tilkendegi- ve, at vi vil være parat til at ændre og endda omgående ændre lovgivningen, så den kom- mer i overensstemmelse hermed. Set i EF- perspektiv er der derfor intet at frygte. Her kan regeringen sagtens få socialdemokratiets opbakning til et minimumsdirektiv, der ef- fektivt sikrer forbrugerne.

Jeg har været inde på det, og både hr. Helge Sander og hr. Brusvang var inde på problematikken omkring det objektive an- svar. Mig bekendt har vi både i dag af ju- stitsministeren og ved tidligere lejligheder af industriministeren fået tilkendegivet – og det blev også tilkendegivet på det møde, der var i EF-regie i juni måned 1984 – at man gik ind for et objektivt ansvar. Fra Aarhus Stiftstidende den 6. juni 1984 kan jeg citere ministeren for, at det vil betyde, at producen- ten altid har ansvaret for skader, så der må åbenbart være noget, som ikke er tilgået de herrer ordførere i den sammenhæng.

Hr. Flemming Hansen og flere andre var også inde på, at det ville skabe væsentlig fle- re sager, hvis vi nu gennemførte denne form for lovgivning. Hertil vil jeg sige, at der ikke vil komme flere sager på grund af kværlan-